

“मीठे बच्चे- तिमीले मनुष्यबाट देवता बन्ने पढाइ पढ्नु र पढाउनु छ, सबैलाई शान्तिधाम र सुखधामको मार्ग बताउनु छ ।”

प्रश्न:- जो सतोप्रधान पुरुषार्थी छन् उनीहरूको लक्षण के हुन्छ ?

उत्तर:- उनीहरूले अरूलाई पनि आफू समान बनाउँछन् । उनीहरूले धेरैको कल्याण गरिरहन्छन् । ज्ञान धनबाट भोली भरेर दान गर्छन् । २१ जन्मको लागि वर्सा लिन्छन् र अरूलाई पनि दिलाउँछन् ।

गीत:- ओम् नमो शिवाए...

ओम् शान्ति । भक्तहरूले जसको महिमा गर्छन्, तिमी उहाँकै सम्मुख बसेका छौ, त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ । उहाँलाई भनिन्छ शिवाए नमः । तिमीले त नमस्कार (नमः) गर्नु पर्दैन । बाबालाई बच्चाहरूले याद गर्छन्, नमस्कार (नमः) कहिल्यै गर्दैनन् । उहाँ पनि बाबा हुनुहुन्छ, उहाँद्वारा तिमीलाई वर्सा मिल्छ । तिमीले उहाँलाई नमस्कार गर्दैनौ, याद गर्छौ । जीवको आत्माले याद गर्छ । बाबाले यस तनलाई सापटी लिनुभएको छ । उहाँले हामीलाई मार्ग बताइरहनुभएको छ- बाबाद्वारा बेहदको वर्सा कसरी लिइन्छ । तिमीले पनि राम्ररी जान्दछौ । सत्ययुगमा हुन्छ सुखधाम अनि जहाँ आत्माहरू रहन्छन्, त्यसलाई भनिन्छ शान्तिधाम । तिमीहरूको बुद्धिमा छ- हामी शान्तिधामका निवासी हौ । यस कलियुगलाई भनिन्छ दुःखधाम । तिमीले जान्दछौ- हामी आत्माहरूले अब स्वर्गमा जानको लागि तथा मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि पढिरहेका छौ । यी लक्ष्मी-नारायण देवता हुन् नि । मनुष्यबाट देवता बन्नु छ नयाँ दुनियाँको लागि । बाबाद्वारा तिमीले पढ्छौ । पढाइमा कोहीको पुरुषार्थ तीक्ष्ण हुन्छ, कोहीको कमजोर हुन्छ । जो सतोप्रधान पुरुषार्थी हुन्छन् उनीहरूले अरूलाई पनि आफू समान बनाउने नम्बरवार पुरुषार्थ गर्छन्, धेरैको कल्याण गर्छन् । जति धनबाट भोली भरेर दान गर्छन् त्यति फाइदा हुन्छ । मनुष्यहरू दान गर्छन् त्यसको फल अर्को जन्ममा अल्पकालको लागि प्राप्त हुन्छ । त्यसमा अलिकति सुख हुन्छ, बाँकी त सबै दुःखै-दुःख हुन्छ । तिमीलाई त २१ जन्मको लागि स्वर्गको सुख मिल्छ । कहाँ स्वर्गको सुख, कहाँ यो दुःख ! बेहदका बाबाद्वारा तिमीलाई स्वर्गमा बेहदको सुख मिल्छ । ईश्वरको लागि दान पुण्य गर्छन् नि । त्यो हो अप्रत्यक्ष (इनडायरेक्ट) । अहिले तिमी त सम्मुख छौ नि । अहिले बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ- भक्तिमार्गमा ईश्वरको लागि दान-पुण्य गर्छन् अनि फल अर्को जन्ममा प्राप्त हुन्छ । कसैले राम्रो गर्‍यो भने राम्रो मिल्छ, नराम्रो पाप आदि गरेमा उसलाई त्यस्तै मिल्छ । यहाँ कलियुगमा त पापै भइरहन्छ, पुण्य हुँदैन । अल्पकालको लागि सुख मिल्छ । अब त तिमी भविष्य सत्ययुगमा २१ जन्मको लागि सदा सुखी बन्छौ । त्यसको नामै हो सुखधाम । प्रदर्शनीमा पनि तिमीले लेख्न सक्छौ- यो शान्तिधाम र सुखधामको मार्ग हो, शान्तिधाम र सुखधाममा जाने सहज मार्ग । अहिले त कलियुग हो नि । कलियुगबाट सत्ययुग, पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँमा जाने सहज मार्ग- सित्तैमा (विना कौडी खर्च) ताकि मनुष्यले बुझून् किनकि पत्थरबुद्धि छन् नि । बाबाले बिल्कुलै सहज भन्नुहुन्छ । यसको नामै हो सहज रहस्ययोग, सहज ज्ञान ।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई कति बुद्धिमान् (सेन्सीबुल) बनाउनुहुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण बुद्धिमान् छन् नि । हुन त कृष्णलाई के-के लेखिदिएका छन्, त्यो हो भुटो कलंक । कृष्ण भने आमा मैले मख्खन खाएको होइन (मईया मै नहीं माखन खायो)... तर यसको अर्थ जान्दैनन् । आमा मैले मख्खन खाएको होइन, त्यसो भए खायो कसले ? बच्चाहरूलाई दूध पियाइन्छ, बच्चाहरूले मख्खन खान्छन् या दूध पिउँछन् ! यो जो देखाएका छन् घैटो फोरे आदि-आदि, यस्तो कुनै कुरा होइन । उनी त स्वर्गका पहिला रहस्यकुमार हुन् । महिमा त एक शिवबाबाको नै हो । दुनियाँमा अरू कसैको महिमा छैन ! यतिबेला त सबै पतित छन् तर भक्तिमार्गको पनि महिमा छ, भक्त मालाको पनि गायन गरिन्छ नि । महिलामा मीराको नाम छ, पुरुषमा नारद मुख्य गायन गरिन्छ । तिमीले जान्दछौ- एक हुन्छ भक्त माला, अर्को हुन्छ ज्ञानको माला । भक्त मालाबाट रुद्रमालाका बनेका छन् फेरि रुद्र मालाबाट विष्णु माला बन्छ । रुद्र माला हो संगमयुगको, यो रहस्य तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ । यी कुरा बाबाले तिमीहरूलाई सम्मुख बसेर सम्झाउनुहुन्छ । जबसम्म मुख बस्छौ तब तिम्रो रोमान्च खडा हुनुपर्छ । अहो सौभाग्य- १०० प्रतिशत दुर्भाग्यशाली बाट हामी सौभाग्यशाली बन्छौ । कुमारीहरू त काम कटारीमा गिरेका हुँदैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- त्यो हो काम कटारी । ज्ञानको पनि कटारी भन्दछन् । बाबाले भन्नुभएको छ- ज्ञानका अस्त्र शस्त्र, अनि उनीहरूले फेरि देवीहरूलाई स्थूल अस्त्र शस्त्र दिएका छन् । ती त हुन् हिंसक चीजहरू । स्वदर्शन चक्र के हो ? मनुष्यलाई यो थाहा छैन । शास्त्रहरूमा

कृष्णलाई पनि स्वदर्शन चक्र दिएर हिंसा देखाइदिएका छन् । वास्तवमा हो ज्ञानको कुरा । तिमी अहिले स्वदर्शन चक्रधारी बनेका छौ । उनीहरूले फेरि हिंसाको कुरा लेखिदिएका छन् । तिमी बच्चाहरूलाई अब स्व अर्थात् चक्रको ज्ञान प्राप्त भएको छ । तिमीहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ— ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण कुल भूषण, स्वदर्शन चक्रधारी । यसको अर्थ पनि अहिले तिमीले बुझ्दछौ । तिमीसँग सारा ८४ जन्म र सृष्टि चक्रको ज्ञान छ । पहिला सत्ययुगमा एक सूर्यवंशी धर्म हुन्छ फेरि चन्द्रवंशी । दुवैलाई मिलाएर स्वर्ग भनिन्छ । यी कुरा तिमीहरूमा पनि नम्बरवार सबैको बुद्धिमा छ । जसरी तिमीलाई बाबाले पढाउनुभएको छ, अनि पढेर तिमी बुद्धिमान् भएका छौ । अब तिमीले फेरि अरूको कल्याण गर्नु छ । स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ । जबसम्म ब्रह्मा मुख वंशावली बन्दैनौ तबसम्म शिवबाबाद्वारा वर्सा कसरी लिन्छौ ? अहिले तिमी बनेका छौ ब्राह्मण । वर्सा शिवबाबाबाट लिइरहेका छौ । यो बिर्सिन हुँदैन । ज्ञानका प्वाइन्ट टिपोट गर्नुपर्छ । यो सिँढी हो ८४ जन्मको । सिँढी उत्रँदा त सहज हुन्छ । जब सिँढी चढ्छन् तब कम्मरमा हात लगाएर कसरी चढ्छन् । तर लिफ्ट पनि हुन्छ । अहिले बाबा आउनुहुन्छ नै तिमीलाई लिफ्ट दिन । सेकेण्डमा कला वृद्धि (चढ्ती कला) हुन्छ । अब तिमी बच्चाहरूलाई त खुशी हुनुपर्छ, हाम्रो कला वृद्धि भएको छ । परमप्रिय बाबा मिल्नुभएको छ । उहाँ जस्तो प्यारो चीज कोही छैन । साधु-सन्त आदि जो पनि छन् सबैले उहाँ प्रियतम (माशूक) लाई याद गर्छन्, सबै उहाँका आशिक हुन् । तर उहाँ को हुनुहुन्छ, यो केही पनि सम्भ्रदैन् । केवल सर्वव्यापी भनिदिन्छन् ।

तिमीले अहिले जान्दछौ— शिवबाबाले हामीलाई यी द्वारा पढाउनुहुन्छ । शिवबाबाको आफ्नो शरीर त छैन । उहाँ हुनुहुन्छ परम आत्मा । परम आत्मा अर्थात् परमात्मा । जसको नाम हो शिव । बाँकी सबै आत्माहरूका शारीरिक नाम अलग-अलग राख्छन् । एउटै परम आत्मा हुनुहुन्छ, जसको नाम शिव हो । फेरि मनुष्यहरूले धेरै नाम राखिदिएका छन् । विभिन्न मन्दिर बनाएका छन् । अहिले तिमीले अर्थ बुझ्दछौ । बम्बईमा बाबुरीनाथको मन्दिर छ, यतिबेला तिमी काँडाबाट फूल बनाउँछौ । विश्वको मालिक बन्छौ । त्यसैले पहिलो मुख्य कुरा हो— हामी आत्माहरूका पिता एक हुनुहुन्छ, उहाँबाटै सबैलाई वर्सा प्राप्त हुन्छ । भारतवर्षका यी लक्ष्मी-नारायण मालिक हुन् नि । चीनका त होइनन् नि । चीनका हुने भए अनुहार नै भिन्नै हुन्थ्यो । यी हुन् नै भारतवर्षका । सबैभन्दा पहिला सुन्दर फेरि श्याम बन्दछन् । आत्मामा नै मैल पर्छ, श्याम बन्दछन् । उदाहरण यिनैका हुन् । कुमालकोटीले कीरालाई परिवर्तन गरेर आफूसमान बनाउँछ । संन्यासीले के परिवर्तन गर्छन् ! सेता कपडा लगाउनेलाई गेरू कपडा लगाइदिएर कपाल मुडिदिन्छन् । तिमीले त यो ज्ञान लिन्छौ । यस्ता लक्ष्मी-नारायण जस्ता शोभायमान बन्छौ । अहिले त प्रकृति पनि तमोप्रधान छ, त्यसैले यो धर्ती पनि तमोप्रधान छ । हानिकारक छ । आकाशमा तुफान आउँछ, कति नोक्सान पार्छ, उपद्रव भइरहन्छ । अहिले यस दुनियाँमा छ परम दुःख । वहाँ फेरि परम सुख हुनेछ । बाबाले परम दुःखबाट परम सुखमा लैजानुहुन्छ । यसको विनाश हुन्छ अनि सबै सतोप्रधान बन्दछन् । अहिले तिमीले पुरुषार्थ गरेर जति बाबाबाट वर्सा लिने हो त्यति लेऊ । नत्र पछि पश्चाताप गर्नु पर्नेछ । बाबा आउनु भयो तर हामीले केही लिएनौ । यो लेखिएको छ— सृष्टिमा आगो लाग्छ अनि कुम्भकर्णको निद्राबाट जागृछन् । फेरि हाय-हाय भनेर मर्छन् । हाय-हाय पछि फेरि जय-जयकार हुनेछ । कलियुगमा हाय-हाय छ नि । एक अर्काको हत्या गर्छन् । धेरै मर्नेछन् । कलियुगपछि फेरि सत्ययुग अवश्य हुन्छ । बीचमा यो हो संगम । यसलाई पुरुषोत्तम संगमयुग भनिन्छ । बाबाले तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्ने राम्रो युक्ति बताउनुहुन्छ । केवल भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, बाँकी केही पनि गर्नु पर्दैन । अहिले तिमी बच्चाहरूले शिर आदि निहुन्याउनु पनि पर्दैन । बाबालाई कसैले हात जोडे भने बाबा भन्नुहुन्छ, न त तिमी आत्माको हात छ, न बाबाको, फेरि हात किन जोड्छौ ? कलियुगी भक्तिमार्गको एउटा पनि चिन्ह हुनु हुँदैन । हे आत्मा, तिमीले हात किन जोड्छौ ? केवल म पितालाई याद गर । यादको मतलब कुनै हात जोड्नु त होइन । मनुष्यले त सूर्यलाई पनि हात जोड्छन्, कुनै महात्मालाई पनि हात जोड्छन् । तिमीले हात जोड्नु पर्दैन, यो त मैले सापटी लिएको शरीर हो । तर कसैले हात जोड्छन् भने त्यसको बदलामा हात जोड्नुपर्ने हुन्छ । तिमीले यो बुझ्नु पर्छ— हामी आत्मा हौ, हामीलाई यस बन्धनबाट छुटेर अब फर्केर घर जानु छ । यस दुनियाँबाट त घृणा मानौं हुन्छ । यो पुरानो शरीरलाई छोडिदिनु छ । जसरी सर्पको उदाहरण छ । कुमालकोटीमा पनि कति अक्कल छ जसले कीरालाई कुमालकोटी बनाइदिन्छ । तिमी बच्चाहरूले पनि, जो विषयसागरमा पौडिरहेका छन्, उनीहरूलाई त्यसबाट निकालेर क्षीरसागरमा लैजान्छौ । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— चल शान्तिधाम । मनुष्यले शान्तिको लागि कति मेहनत गर्छन् ।

संन्यासीहरूलाई स्वर्गको जीवनमुक्ति त मिल्दैन । हो, मुक्ति प्राप्त हुन्छ, दुःखबाट छुटेर शान्तिधाममा बस्छन् । फेरि पनि आत्मा पहिला-पहिला त जीवनमुक्तिमा आउँछ । पछि फेरि जीवन बन्धनमा आउँछ । आत्मा सतोप्रधान हुन्छ फेरि सिँढी उत्रिन्छ । पहिला सुख भोगेर फेरि उत्रिँदा-उत्रिँदा तमोप्रधान बनेका हुन् । अब फेरि सबैलाई फर्काएर लैजानको लागि बाबा आउनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी पावन बन्दछौ ।

बाबाले सम्झाउनुभएको छ— जतिबेला मनुष्यले शरीर छोड्छ त्यतिबेला धेरै कठिनाई भोग्छ किनकि सजाय भोग्नु पर्छ । जसरी काशी कलवट खान्छन् किनकि शिवमाथि बलि चढनाले मुक्ति प्राप्त हुन्छ भन्ने सुनेका हुन्छन् । तिमी अहिले बलि चढ्छौ नि, त्यसैले भक्तिमार्गमा पनि फेरि ती कुरा चल्छन् । अनि शिवमाथि बलि चढ्छन् । अहिले बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— फर्केर त कोही जान सक्दैन । हो, बलिहार भए भने पाप काटिन्छ अनि हिसाब-किताब फेरि शुरू हुन्छ । तिमीले यस सृष्टि-चक्रलाई जानेका छौ । यतिबेला सबैको कला कम भइरहेको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर सबैको सद्गति गर्छु । सबैलाई घर लैजान्छु । पतितलाई त साथ लैजान्छु । त्यसैले अब पवित्र बन्नु भन्ने तिम्रो आत्माको ज्योति जाग्नेछ । विवाहका बेला बेहुलीका शिरमा माटाको पालामा ज्योति बाल्दछन् । यो चलन पनि यहाँ भारतवर्षमा नै छ । बेहुलीका शिरमा पालामा ज्योति बाल्दछन्, पतिका शिरमा बाल्दैनन्, किनकि पतिलाई त ईश्वर भन्दछन् । ईश्वरमाथि फेरि ज्योति कसरी बाल्न सक्छन् । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— मेरो त ज्योति बलेको छ । मैले तिम्रो ज्योति बाल्छु । बाबालाई ज्योति (शमा) पनि भन्दछन् । ब्रह्म-समाजीहरूले फेरि ज्योतिलाई मान्दछन्, सदैव ज्योति बलिरहन्छ, त्यसैको याद गर्छन्, त्यसैलाई भगवान् सम्झन्छन् । कसैले फेरि सम्झन्छन् सानो ज्योति ठूलो ज्योतिमा लीन हुन्छ । अनेक मतहरू छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो धर्म त अथाह सुख दिनेवाला हो । तिमीले स्वर्गमा धेरै सुख देख्छौ । नयाँ दुनियाँमा तिमी देवता बन्दछौ । तिम्रो पढाइ हो नै भविष्य नयाँ दुनियाँको लागि, अरू सबै पढाइहरू यहाँको लागि हुन्छन् । यहाँ तिमीले पढेर भविष्यमा पद पाउनु छ । गीतामा पनि अवश्य रहस्ययोग सिकाइएको छ । फेरि पछाडि लडाईं भयो, अनि केही पनि रहेन । पाण्डवहरूसँग कुरुर पनि देखाउँछन् । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीहरूलाई देवी-देवता बनाउँछु । यहाँ त अनेक प्रकारका दुःख दिने मनुष्य छन् । काम कटारी चलाएर कति दुःखी बनाउँछन् । त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई यो खुशी हुनु पर्छ— ज्ञानका सागर बेहदका बाबाले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । परमप्रिय माशुक हुनुहुन्छ । हामी आशिकले उहाँलाई आधाकल्प सम्म याद गर्छौ । तिमीले याद गर्दै आयौ, अब बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु, तिमी मेरो मतमा चल । आफूलाई आत्मा सम्झेर म पितालाई याद गर । अरू कसैलाई होइन । मेरो याद सिवाय तिम्रो पाप भस्म हुँदैन । हरेक कुरामा सर्जन बाबासँग राय लिइराख । बाबाले राय दिनुहुन्छ— यस प्रकार तोड निभाऊ । यदि रायमा चल्नु भन्ने कदम-कदममा पदम प्राप्त हुन्छ । राय लियो भने जिम्मेवारी रहँदैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बेहदका बाबाद्वारा बेहदको सुखको वर्सा लिनको लागि डायरेक्ट ईश्वरको लागि दान-पुण्य गर्नुपर्छ । ज्ञान धनबाट भोली भरेर सबैलाई दिनु छ ।
- २) यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा स्वयम्लाई सर्व बन्धनहरूबाट मुक्त गरेर जीवनमुक्त बन्नु छ । कुमालकोटीले भै भूँ-भूँ गरेर आफू समान बनाउने सेवा गर्नु छ ।

वरदानः— नम्रता र अधिकारीपनको सन्तुलनद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने विशेष सेवाधारी भव

जहाँ सन्तुलन हुन्छ त्यहाँ कमाल देखिन्छ । जब तिमीले नम्रता र सत्यताको अधिकारीपनको सन्तुलनद्वारा जसलाई पनि बाबाको परिचय दिन्छौ तब कमाल देखिन्छ । यसै रूपबाट बाबाको प्रत्यक्षता गर्नु छ । तिम्रो बोली स्पष्ट होस्, बोलमा स्नेह पनि होस्, नम्रता र मधुरता पनि होस् अनि महानता र सत्यता पनि होस् तब प्रत्यक्षता हुनेछ । बोलिरहँदा पनि बीच-बीचमा अनुभूति गराउँदै जाऊ, जसबाट लगनमा मगन स्वरूप अनुभव होस् । यस्तो स्वरूपबाट सेवा गर्ने नै विशेष सेवाधारी हो ।

स्लोगनः— समयमा कुनै पनि साधन नभए तापनि साधनामा विघ्न नपरोस् ।